

delserne til Børnetelefonen, at det ikke altid er tilfældet, og derfor tror vi faktisk, det er vigtigt, at der fokuseres på rettighederne, så de børn, der kun oplever livet som en lang, lang række pligter og besværligheder og pres, rent faktisk får styrket deres rettigheder.

Jeg tror, vi er i en situation i Danmark i dag, hvor der aldrig har været så mange børn, der har haft det så godt som nu, men hvor det mindretal, som har det dårligt, til gengæld har det rigtig dårligt. For dem er det meget afgørende at sætte ind på de punkter, som SF nævner i dag.

Én ting har vi dog et meget stort problem med, og det er forestillingen om, at man fremmer dette ved detaljerede læseplaner i folkeskolen. Det er, som om man på FN-dagen skulle recitere udvalgte dele af FN's børnekonvention, og at det mål, SF går efter, dermed var nået. Vi regner med, at vi kan komme ud over dette også fra SF's side ret usædvanlige forslag om detaljerede læseplaner i betækningsafgivningen, og når det er på plads, forventer vi bestemt at kunne støtte forslaget.

Kl. 15.05

Line Barfod (EL):

Enhedslisten har den klare opfattelse, at børn er selvstændige mennesker med egne rettigheder. Børn er ikke forældrenes ejendom, men selvstændige mennesker, som vi skal tage bedst muligt vare på og give de bedste muligheder for at klare sig i samfundet.

Vi synes, det er et sympatisk forslag, SF er kommet med. Det er et lille skridt i den rigtige retning, men vi ville gerne have, at det gik endnu længere. Vi vil gerne have, at det bliver sikret, at alle børn i Danmark får nogle gode muligheder for at få voksne til at hjælpe, når de har behov for det.

Vi vil gerne have, at den ordning, der er i Frederiksborg Amt, bliver udvidet og måske ændret, så det er nogle voksne, der er uafhængige af de myndigheder, børnene måske er i karambolage med, der skal hjælpe børnene. Vi vil gerne have, at hvis børnene ringer og måske er utrygge ved at gå hjem, ved at gå tilbage til plejefamilien, eller hvad det nu kan være, der er galt, er der nogle voksne, der med det samme kan rykke ud, tage dem i hånden og tage sig af sagen og prøve at hjælpe dem videre.

Børns virkelighed og deres behov er nemlig her og nu. De kan ikke vente på, at man får nogle papirer igennem systemerne og bruger flere dage på at finde rundt i, hvem det egentlig er,

der er den rette myndighed, og hvem det er, der skal tage sig af problemet. Nej, de har behov for, at nogle gør noget her og nu, især hvis det er nogle af de mest udsatte børn. De børn, der er bange og forurettede, og hvis tillid til voksne er blevet skuffet gang på gang, får nedsat deres tillid til de voksne hver eneste gang, de afvises, når de ringer eller kontakter nogle for at bede om hjælp.

Vi vil foreslå, at vi under udvalgsarbejdet ser på, hvordan man gør andre steder – ser på nogle af de kommuner og amter, hvor der er noget, der fungerer i Danmark, og på nogle af de rådgivninger, der har været, men også på nogle af de ordninger, som vi har hørt om fra f.eks. England med hjælp til børn, der ringer. Så kunne vi se på, hvad vi kan lære af det, og hvad vi kunne prøve at bruge i Danmark.

Som vi forstår SF's forslag, er det bare lidt af en forlængelse af den offentlige forvaltning, man forestiller sig, og rent umiddelbart er det også lidt svært at finde ud af, hvad der egentlig ligger i det. Hvilken myndighed skal de mennesker have, når der f.eks. står, at barnet skal have hjælp til at genoptage sager? Betyder det, at barnet skal have den praktiske hjælp til at skrive en ansøgning om at få genoptaget en sag? Eller hvad er det egentlig, der ligger i det? Det håber vi at vi kan komme længere ned i, så vi måske også kan få en egentlig klageadgang for børn, så de kan klage over de afgørelser, der er truffet, som vedrører deres liv, og som de har behov for at kunne klage over, uanset om deres forældre ønsker at klage eller ej.

SF ønsker også, at børn og unge skal lære noget om rettigheder. Det synes vi er fint, og jeg går ud fra, at spørgsmålet om, hvad pensummet skal indeholde, og hvordan man skal gøre det, kan vi klare under udvalgsarbejdet. Men Enhedslisten vil gerne gøre noget mere end bare at undervise i rettigheder, og derfor fremsætter vi om kort tid et beslutningsforslag om, at alle børn og unge skal modtage en obligatorisk skoleundervisning i grænsesætning og selvforsvar som forlængelse af seksualundervisningen. På den måde lærer børn, hvilke grænser de har ret til at sætte, og hvordan de kan sikre sig, at de grænser bliver respekteret.

Vi er selvfølgelig enige i, at det er vigtigt med elevråd og mange andre former for demokrati. Men vi håber også, at vi under udvalgsarbejdet kan se nærmere på, hvilke yderligere muligheder der er, for at børn kan blive inddraget og få indflydelse på de vilkår, der er for deres liv. Vi er